

16 CAMINADES A CIMS I MIRADORS DE GIRONA

Xavier Blancafort Pujols

**Aquest llibre no podrà ser reproduït, ni totalment ni parcialment,
sense el previ permís de l'autor. Tots els drets reservats.**

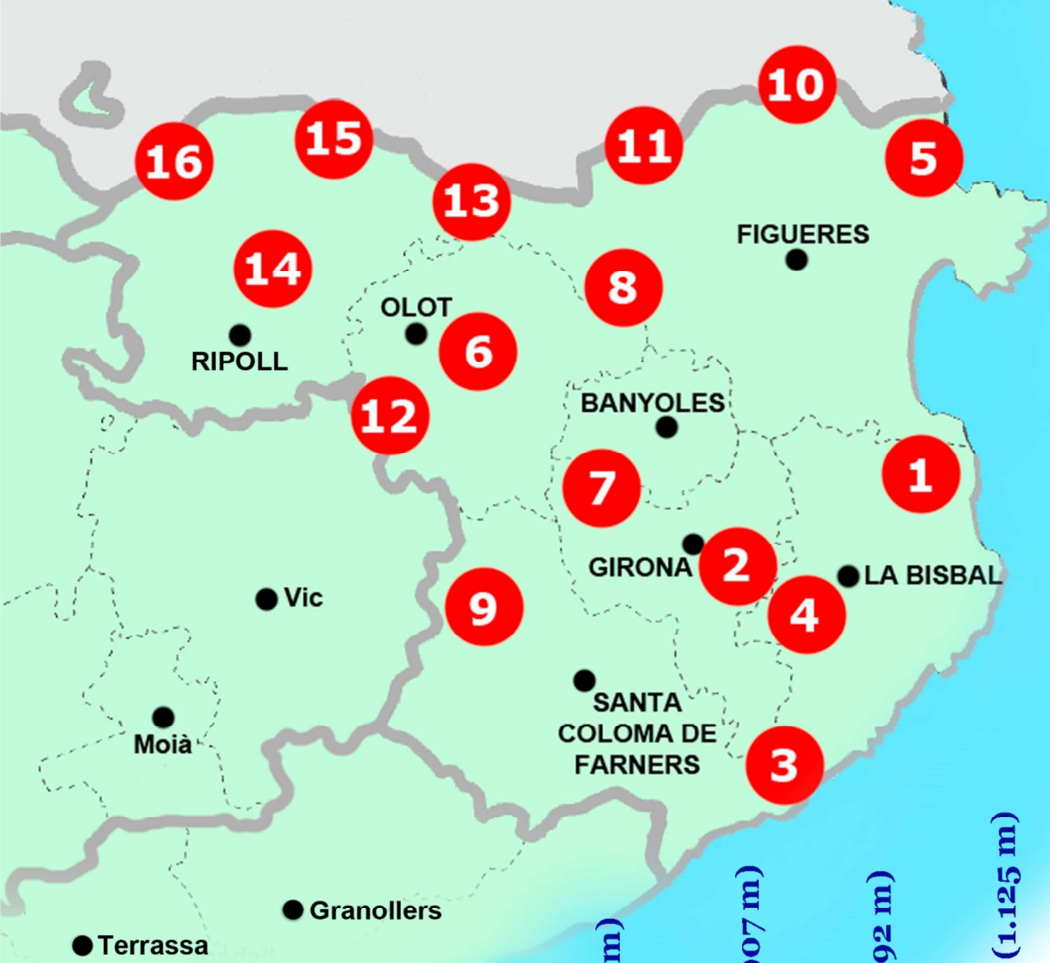
ISBN 978-84-617-8859-0

Imprès i editat el març del 2017

Del disseny, text i fotografies: ©Xavier Blancafort Pujols.

www.nototsoncims.net

xevi@nototsoncims.net

1 EL MONTGRÍ (303 m)

2 SANT MIQUEL (385 m)

3 CADIRETES (519 m)

4 PUIG D'ARQUES (533 m)

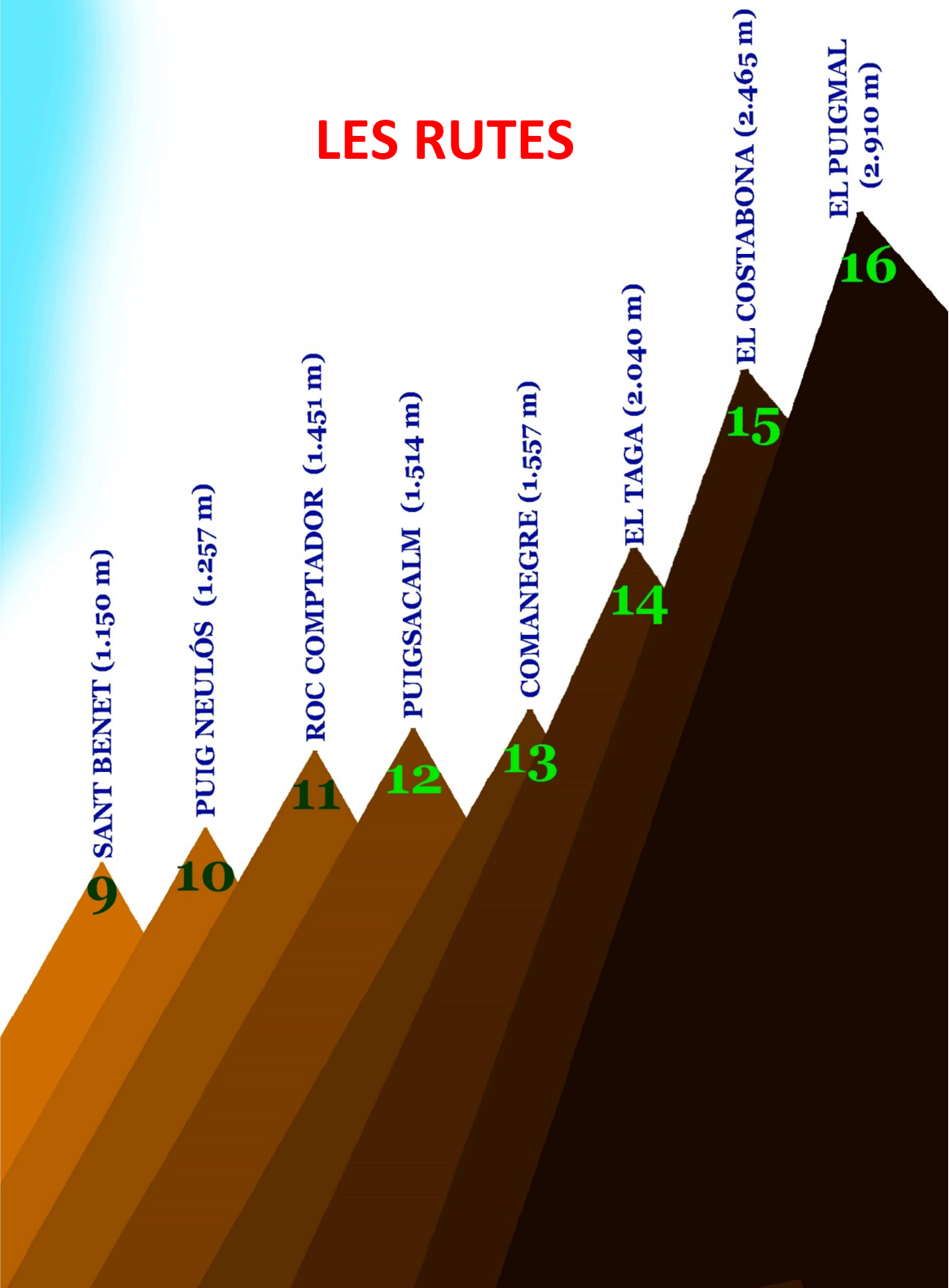
5 PUIG D'ESQUERS (606 m)

6 PUIG RODÓ (907 m)

7 PUIGSOU (992 m)

8 EL MONT (1.125 m)

LES RUTES

INTRODUCCIÓ

En aquest llibre es proposen 16 caminades als cims gironins (excepte els de la Cerdanya, que es tractaran en el dedicat als Pirineus). És també, una tria personal, subjectiva, però amb la intenció que estiguin representats sinó tots, almenys alguns dels més significatius i emblemàtics, i que amb la seva visita es pugui tenir una visió de tot el territori i els seus paisatges.

Generalment, a més, amb la pujada a cims associem llargues hores de caminada, sempre amunt sense descans, amb més o menys dificultat. Amb aquest llibre vull mostrar, també, que si bé amb una mica d'esforç, no cal ser un muntanyenc expert ni portar un equipament gairebé professional perquè tothom pugui gaudir de grans vistes i bonics paisatges (això sí, tractant-se de la muntanya, per petita que sigui, sempre amb una mica de seny).

Dit això, doncs, quins criteris he fet servir per escollir els setze cims d'aquest llibre?

- El primer: el d'incloure els sostres comarcals amb l'única excepció d'aquells que no tenen vistes. És el cas del Turó d'en Vives, al Maresme, tot i que s'explica breument com anar-hi, per aquells que es proposin el repte de pujar als cims més alts de totes les

comarques catalanes. Amb l'objectiu, també, que aquest sigui el primer d'una sèrie de llibres que, en conjunt, permetin justament això.

- El segon, i més obvi, que els cims inclosos tinguin grans vistes, com a mínim locals.
- El tercer, i relacionada amb l'anterior, que estiguin repartits per tot el territori, de manera que en se'n pugui tenir una visió conjunta. Això ha representat una tria difícil, i sovint subjectiva, ja que sovint cims molt propers bé mereixerien una visita i no els he pogut incloure.
- Quan ha estat possible he intentat, sense ser un criteri definitiu, que siguin cims inclosos en el repte dels 100 Cims de la F.E.E.C. Amb la intenció, també, que un cop editats els diferents llibres sobre els cims catalans, n'hi hagi almenys 100 de la llista de més de 300 d'aquest repte.
- He volgut, a més, que siguin rutes per pistes i corriols i fresats, a ser possible, ben senyalitzats. Caminades accessibles a tothom, només amb una mica d'esforç i ganes. En un equilibri difícil, excursions per fer amb família, però també pels que els més muntanyencs trobin una matinal que valgui la pena.

INTRODUCCIÓ

- Finalment, també, sempre que ha estat possible, que el cim sigui l'excusa per una excursió més completa amb altres al·licients més, a banda de les vistes (com poblats ibèrics, castells, ermites, boscos...).

En definitiva, tot i que no es pot negar la satisfacció personal que es té un cop s'assoleix, entenent el cim no com un repte esportiu (per pujar cada cop més amunt ni més ràpid), sinó com una excusa més per fer una excursió en què, tot gaudint del camí, el premi, o un dels premis, sigui el d'arribar a un punt on tindrem unes vistes privilegiades.

El llibre inclou, per a cada caminada, una petita taula d'orientació per identificar el paisatge que veurem. No cal dir que, en qualsevol cas, sempre és recomanable pujar en dies en què la visibilitat sigui bona. Fer un cim emboirat és gairebé com no haver-lo fet.

Els 16 cims inclosos en aquest llibre tenen alçades més aviat modestes, però no per això són menys bonics, sovint fins i tot més, que molts dels cims dels Pirineus amb qui, a banda de l'alçada, poc tenen a envejar.

Recomanacions generals

Com en qualsevol altre caminada sempre és recomanable portar **aigua**, especialment els dies més calorosos. La calor pot ser intensa i en algunes rutes les ombres hi poden ser més aviat escasses.

Pels mateixos motius que s'han esmentat abans, especialment a l'estiu, és imprescindible l'ús de **protecció solar** (amb especial atenció els dies ventosos, en què podem tenir una falsa sensació de frescor). Una gorra i unes ulleres de sol també ens podran anar molt bé.

Com per qualsevol altra caminada sempre és bona idea portar un **calçat adequat** (que no vol dir car ni incòmode).

Mai sobra portar a la motxilla, a més: una màniga més, un impermeable, el mòbil, alguna cosa per menjar...

Telèfon d'emergències

Bombers (focs i rescats)

Emergències mèdiques

112

INTRODUCCIÓ

Com usar aquest llibre

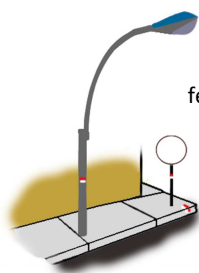
En principi, amb les indicacions que es donen al llibre, i amb l'ajuda del mapa que les acompanya, n'hi hauria d'haver prou per fer les rutes proposades sense cap mena de complicació.

Els punts d'inici i final de la ruta sempre estan a llocs fàcilment accessibles en cotxe o autocar, amb aparcaments més o menys propers.

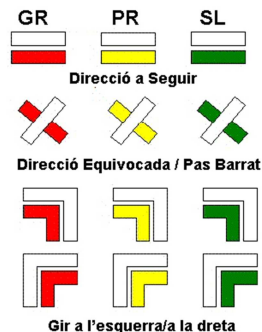
La Majoria de les rutes proposades en aquesta guia estan senyalitzades o coincideixen en trams d'altres que si ho estan. Seguint els criteris europeus, les marques que hi trobarem, en general de pintura, seran:

- Marques blanques i vermelles, que corresponen a GR, sigles que designen els senders de Gran Recorregut.
- Marques blanques i grogues, que corresponen a PR, sigles que designen un sender de Petit Recorregut.
- Marques blanques i verdes, que corresponen a SL, sigles que designen un Sender Local.

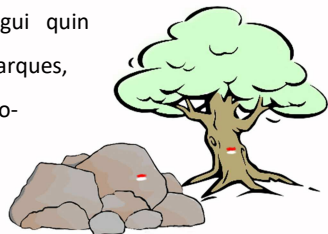
Tots aquests senders són mantinguts per les federacions excursionistes locals, amb el que sovint es

podrem trobar-ne alguns de molt ben marcats, amb d'altres en què les marques hi són més escasses o estan una mica més esborrades.

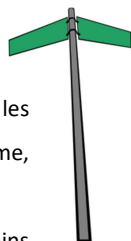

A vegades, també, podem trobar altres tipus de marques, a vegades reforçades per fites. Sigui quin sigui el tipus de marques, generalment les trobarem sobre arbres o pedres, en els trams de sender més naturals, i sobre senyals de transit, faroles, al terra de les voreres i carreteres, o, fins i tot, alguns murs o parets en els trams més urbans.

Sovint trobarem, també, cartells o senyals verticals, tot i que hem preferit no esmentar-los quan hem pogut, ja que, tot i que no és habitual, a vegades, per les inclemències del temps o el vandalisme, poden estar tombats o esborrats.

En altres casos podem trobar els camins senyalitzats amb fites de pedra. Aquestes fites a vegades poden ser de gran ajuda, especialment a l'hora de trobar camins

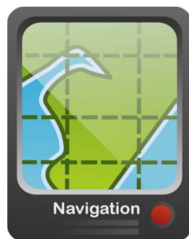

INTRODUCCIÓ

poc fresats, però tenen la desavantatge que poden desaparèixer fàcilment i en el cas de creuaments de camins, no solen ser útils a no ser que es tingui molt clar el camí a seguir (si bé s'indica la seva presència, hem evitat fer-les punts de referència).

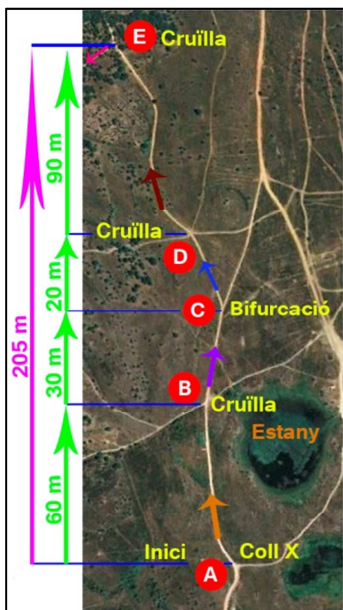
Conscients que la majoria de gent no surt a caminar amb una brúixola, també s'ha evitat fer referència a punts cardinals, indicant els canvis de direcció fent referència a dreta i esquerra, sempre en el sentit de la marxa (fins i tot quan s'hagi de recular).

Tracks i mapes

Si volem anar més segurs (o no es vol portar a sobre aquest llibre) i es disposa d'un GPS, podeu trobar i des-

carregar els *tracks* de totes les rutes descrites a Wikiloc (www.wikiloc.com), buscant les rutes de xevibp (entre altres). Si el que ens agrada és anar amb un mapa, ens els podem descarregar gratuïtament a la pàgina de l'ICC (www.icc.cat).

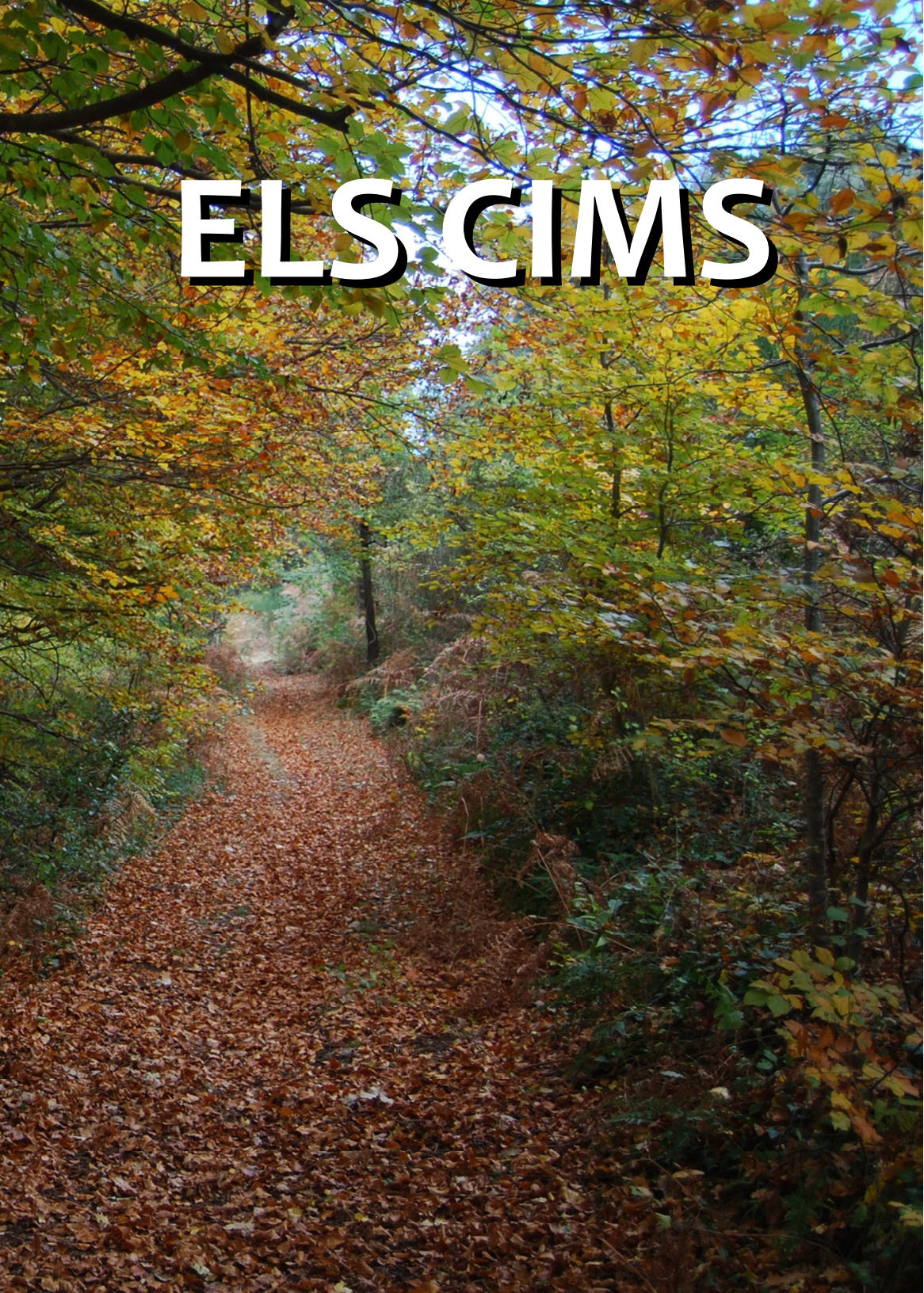

Com interpretar les ressenyes?

- A** 0 m (0 m). Sortim del Coll X. **Mirant a l'estany, que ens quedara davant nostre (segons arribem amb el cotxe), marxem pel camí de l'esquerra.**
- B** 60 m (60 m). Cruïlla. **Continuem recte, per la pista principal descartant corriols i camins secundaris.**
- C** 30 m (90 m). Bifurcació. **Seguim pel camí de l'esquerra.**
- D** 20 m (115 m). Cruïlla. **Seguim recte, descartant la pista que marxa a esquerra i dreta i un corriol a la dreta.**
- E** 90 m (205 m). Cruïlla. **Deixem la pista principal i girem a l'esquerra.**

ELS CIMS

2040 metres

100CIMS

Itinerari: circular

Senyalitzat: si

Dificultat: baixa

Distància: 7.8 Km

Desnivell acumulat: ± 750 m

Durada: 5 h

Època: primavera a tardor

Zona: les Salines

Comarca: el Ripollès

Inici a Sant Martí d'Ogassa (a la pista forestal entre Ogassa i Bru-guera).

Amb nens: no té cap més dificultat que la distància i el desnivell (que pot ser una mica gran). Si la volem escurçar una bona alternativa és pujar i baixar del cim des del Coll de Jou.

Vegetació: prats alpins.

Caminada clàssica a un dels cims més emblemàtics del Ripollès.

EL CAMÍ

Senyalitzat amb marques grogues i blanques amb un punt verd.

- **0 m (0 m).** **Sant Martí d'Ogassa** (romànica, del segle XI, amb poques modificacions posteriors). A la pista cimentada, d'esquena a l'ermita (i de cara a una casa), deixem la pista cimentada (que ens portaria al llogarret de Sant Martí) i marxem per una pista on veurem marques grogues o blanques amb un punt verd. 50 metres més endavant es bifurca i prenem el camí de la dreta (i tot seguit seguim recte, descartant el camí a la dreta que porta a la casa, Can Biel).

Nota: el camí entre Sant Martí i el Coll de Jou és una mica perdedor (es desdibuixa en alguns prats). Una bona alternativa, si bé una mica més llarga és seguir la pista cimentada que passa, també, pel Coll de Jou.

- **285 m (0.3 Km).** Arribant a una petita edificació el camí es torna a bifurcar i prenem el camí que s'enfila a la dreta.

➤ **90 Km (0.4 Km).** Atenció! Deixem les marques blanques amb el punt verd i seguirem a partir d'ara només les grogues. A l'alçada d'un brollador, deixem el camí més

EL TAGA

ample i fresat i girem a l'esquerra per un altre sender (el que puja recte és per on baixarem després).

➤ **213 m (0.6 Km).** El corriol acaba en un de més ample, en un prat, que seguim recte (a l'esquerra). Quan aquest camí gira a l'esquerra (i baixa cap al llogarret) continuem recte, travessant el prat, enfilant-nos lleugerament cap a la dreta. Cap al final del prat, a dalt, mirant amunt a la dreta trobarem el camí a seguir. A partir d'aquí seguim pel camí més ample i fresat, que en algun prat es pot desdibuixar una mica pel què haurem d'estar atents a anar trobant regularment marques grogues (en tot cas el camí puja suau, mica en mica sense enfilem mai muntanya amunt o baixar fort muntanya avall).

➤ **1.82 Km (2.4 Km). Refugi Sant Jordi.** El sender s'acaba a la pista cimentada, que seguim a la dreta tot seguint fent un revolt tancat a l'esquerra (del que podem fer dreuera, si volem).

➤ **330 m (2.8 Km). Coll de Jou** (pals indicadors). Deixem la pista i ens enfilem pel sender de la dreta, amb el nostre objectiu pràcticament a la vista. Anem sempre amunt (al principi en paral·lel a una tanca) pel camí més ample i fresat.

➤ **1.49 Km (4.3 Km).** Cruïlla de camins. Girem a l'esquerra, cap al cim.

➤ **280 m (4.5 Km). El Taga.** Un cop gaudit de les vistes reculem pel mateix camí. A l'última cruïlla que hem passat, però, ara continuem recte. A partir d'aquí comencem a seguir una altra vegada, les marques blanques amb un punt verd que ja no deixarem fins al final.

➤ **1.39 Km (5.9 Km). Portella del Taga.** Atenció! Deixem el camí més fresat i marxem pel de la dreta (més desdibuixat entre prats, tot i que de seguida torna a estar ben fresat, també). Al cap de ben poc el camí baixa fent marrades.

➤ **920 m (6.8 Km).** El sender desemboca en una pista més ampla, que seguim recte, avall. Ho fem, però, només uns cinquanta metres, per deixar-la per un corriol a la dreta (atents a les marques). Seguim sempre pel sender més ample i fresat (tot i que es pugui desdibuixar una mica en algun prat) recte avall i més o menys en paral·lel a un torrent. Més endavant trobarem la cruïlla amb el brollador on hem començat a seguir les marques grogues, a partir d'on desfarem el camí.

➤ **930 m (7.8 Km).** Sant Martí d'Ogassa, fi de la caminada.

EL TAGA

